

Zmařený song o fialovém hrníčku - Lutka, Petr

- A E7
1. Původně chtěl jsem zpívat o fialovém hrníčku,
musel jsem ale zívát a zdržel jsem se chvíličku,
když jsem se chystal začít, spatřil jsem, ó, běda,
D(-) A E7 A
: po louce k sobě kvačit brtníka medvěda. :
2. Medvěd byl barvy hnědé se skvrnou na bříšku,
tiše si vykračoval v huňatým kožíšku,
vzrůstu byl nevšedního, uši měl chlupatý,
: zuby jak zašlou slámu, pracky jak lopaty. :
3. A za ním čtyři muži klusali, na mně křičeli:
"Chyťte tu hnědou kůži, nebo nám zmizí do zelí."
Řek' jsem si:"Jsou to blázni, chytači medvědů,
: já ale chytač nejsem, tudíž to nesvedu. :
4. Medvěd je šelma lesní, já na život si potrpím,
i když mě zrovna nesní, srazí mě pracky mávnutím,
nad hrobem budou řečnit z lesního závodu,
: normálně že je hodné zvíře, zde šlo o trapnou nehodu. :
5. Pod stromem, kde jsem seděl, medvěd se zastavil,
pátravě na mně hleděl, zřejmě se unavil,
muži jej obstoupili, v žilách mi tuhla krev,
: čekal jsem tuhý zápas, medvěda lýtý řev. :
6. Nejmhutnější z pánů, ten s páskou na oku,
po zádech dal mu ránu, řek':"Pojď domů, votroku,"
a medvěd místo řevu pokojně dal se vést,
: když ze stromu jsem slezl, pryč byla moje čest. :
- A E7
*: Píseň jsem nedozpíval, zapomněl jsem rým, co mě napadl,
A
a hrnek, na nějž jsem se díval, jeden z těch pánů ukradl.